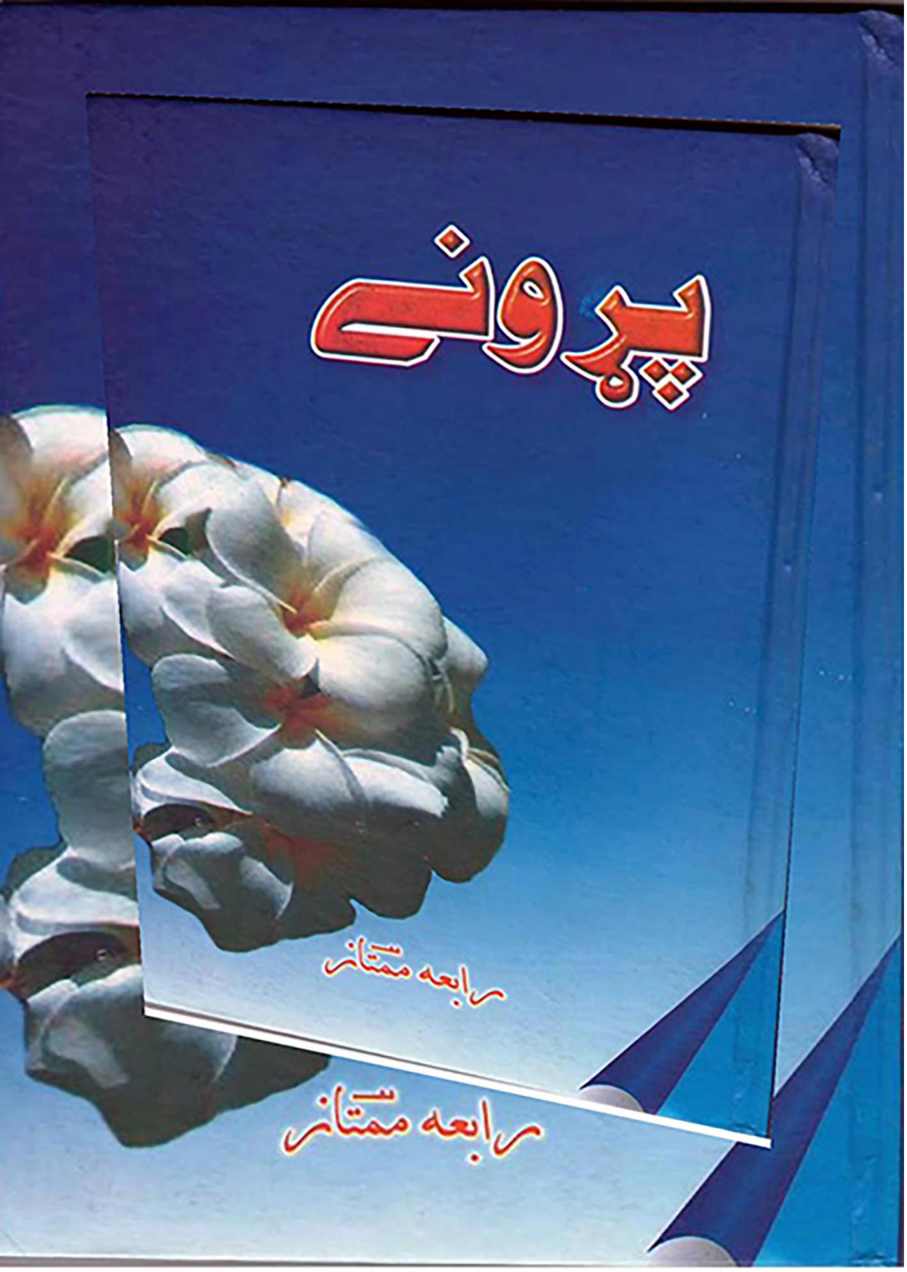

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

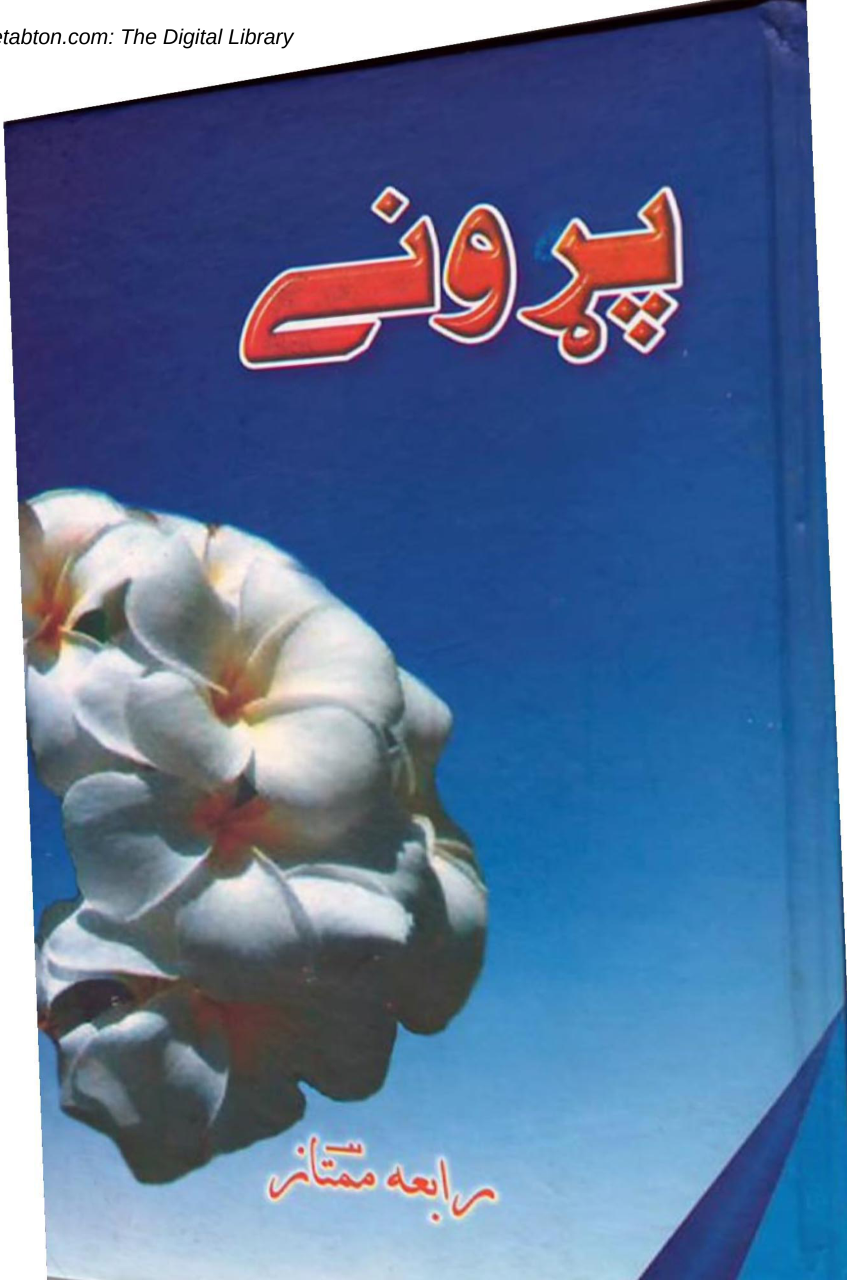

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونې

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د لیکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ——— پړونے

لیکواله ——— رابعه ممتاز

د چاپ کال ——— سنه ۲۰۰۴ء

پرېس ——— جدون پرېس خیبر بازار پېښور

بیعه ——— ۱۰۰ روپۍ

کاتب ——— محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- یونیورسټي بک ایجنسي
خیبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهین ټاؤن
یونیورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا ګانو ترجمانه
دَ پړونو پړا وُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابرَ
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی

په جنازه مې سپین پړونی خور کړئ
زهٔ خو له کوره بې پړونې نهٔ ځم

زما د مینې قاتل ګرځي سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

دَ بد نامۍ داغ به راپورې کړې تا
پیام چې پړونې له مې لاس راوُنه

کله مې تور کله مې سپین پړونې
ستا د نظر نه داسې ځان پټوُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

شمیر	لیک	مخ
۱	پېرونے — عبدالله جان مغموم	۹
۲	مننه — رابعه ممتاز	۱۳
۳	خانه کعبه (نظم)	۱۶
۴	ځم د مدينې نه نن (نعت)	۱۸
۵	د حوا لور (نظم)	۲۰
۶	بيا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه (غزل)	۲۳
۷	په تورو نيمو شپو کښې ديد نو نه څومره کړي (غزل)	۲۴
۸	راشه اشنا عمر مې کم دے	۲۵
۹	دچېل کلي نصر کوروند (نظم)	۲۶
۱۰	مشران (نظم)	۲۹
۱۱	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۳۰
۱۲	ځې چې رانه پسې نهٔ کړې خطا نشې (غزل)	۳۲
۱۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۳۳
۱۴	دا ستا د راتلو لارې کله به څېرې روږدې شي (غزل)	۳۴
۱۵	نوې دُنيا (نظم)	۳۶
۱۶	ستا د مينې مشال لاس کښې (غزل)	۳۸
۱۷	زړهٔ مې هر وختې ژوبېږي (غزل)	۴۰
۱۸	تمغهٔ امتياز دې مبارک شه (نظم)	۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

19	نه به د باران نه د ږلۍ نه د سیلۍ قیصې	۴۵
۲۰	خپل قسمت نه خبر نه وم (غزل)	۴۶
۲۱	قسمت (نظم)	۴۸
۲۲	خیالونه وسوسې (نظم)	۵۰
۲۳	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	۵۳
۲۴	کور د بیلتون خوړشه دا دې څه اوکړه (غزل)	۵۴
۲۵	د ګلو لښته	۵۶
۲۶	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مه کوه	۵۷
۲۷	دور (نظم)	۵۸
۲۸	زړه مې د دغوښې څه دکانې نه خو جوړ نه دے	۶۰
۲۹	ستا د مینې د دریو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	۶۱
۳۰	د رخښت ورځ (نظم)	۶۲
۳۱	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار (غزل)	۶۳
۳۲	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	۶۴
۳۳	په هر څه به تېرېږې د نیک خوا کمې دې نه وي	۶۶
۳۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	۶۷
۳۵	خپل خپلوان (نظم)	۶۸
۳۶	لوپسته	۷۰
۳۷	خط	۷۱
۳۸	دړوند جونګړه کښې ویرېږمه زه (غزل)	۷۲
۳۹	زما د زړه په آئینه کښې ته ئې	۷۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	ښې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	ښته په سپرلي کښې د پرګلو ته ښته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نه ئې اشنا زه په خلقو څه کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر دپاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د باران شپه رونړه شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښه اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په ليمو باندې راواوړې (غزل)	۸۴
۴۸	ګيله دې په سر سترګو دې ګيلې سره به کورو	۸۶
۴۹	ستا مينه لاليه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لُور (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فرياد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهيت (نظم)	۱۰۰
۵۶	يادونه اُميدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصيحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مينه چې پيدا شي فنا کيږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو کښې تيره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مينه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا دکبر انتها ده تهٔ پوهٔ نهٔ يې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	گیله (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	ذوې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	دژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځائے کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مینې دهر چا نه زهٔ پټوومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځې نو زهٔ به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پړونې"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دوېم کتاب "پړونې" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلني" کتاب شاعرۍ که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو دا دې خبرې نه انکار نهٔ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلني شاعرۍ ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دوېم کتاب "پړونے" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعرې هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرۍ د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پړونې" شاعرۍ په هر لحاظ سره د "سپیلني" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوې دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پړونې" په شاعرۍ کښې جدت راپېدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دې. د مثال په توګه دا شعرونه يې واخلئ.

چې لوړ د دېوال ته خپلې ښکارېږي به دلړې
په دې پښتو د دېوالونو د راز خبرې نه شي

يا

د مینې سوال جواب چې د دېوال د پاسه راوشي
کله خپروي که څه وي دېوالونه څومره نوند کړي

دېوالونه د پښتني کلچر يو اهم جز دې او بيا څه دېوالونه خو ...... د پښتو خوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي.
ممتاز په خپلې شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خيال ساتلې دې او زما په خيال چې دا د دې خبرې ثبوت دې. چې د "سپېلنې" نه پس شاعرۍ کوشش کړې دې چې د "پروني" شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي - چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنې شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي.

زما په خيال چې د "پروني" په لوستو به د لوستونکو دا ګيله تر ډېره حده پوره ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه يو څو شعرونه پېش کړم -

١- دا مه وايه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په تته تته ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- د جونګړې لوګے شنه دے
زړۀ ئې او ښکو سره مل کړم
محدود ته به زړۀ څۀ کړم
چې زړۀ یم پکښې پرېشانه

۳- د بنګړو د شرنګا مې اورې
د سنګو مې خبر نۀ شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسېږې

۴- ما په کور د ګړک منګے بیا کېښودو
ستا د شملې ول راته ښکارېږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په میدان کښې تګ هم د دې د شاعرۍ د پوخ والي دلیل ورکوي - حقیقت دا دے چې څنې څنې نظمونه ئې د خیالاتو او جذباتو په لحاظ زۀ شاهکار ګڼم - لکه " لوپټه " "پښتون" " قسمت "

د څپې کلي ځي کورونه او داسې نور ډېر نظمونه چې ملي شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه ممتاز دویم کتاب " پرهونه " ستاسو په مخکښې دے او ورسره د څپې دریم کتاب " ګلونه پانې پانې " د ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري - خدای دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرئ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي .

والسلام

عبدالله جان مغموم

منته

ما چې خپل اولنی کتاب "سپېلنۍ" چاپ کولو نو دا
اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوښندې به زما د کتاب سره
دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوښندو ډېره منته
کوم چې رونړو عموماً او خوښندو خصوصاً زما کتاب په ډېره
مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې
اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دویم کتاب "پړونے" په دې ډاډه
چاپ کوم چې رونړه خوښندې به د "پړوني" سره هم دومره
مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د "سپېلنۍ" سره کړې وه -
او زهٔ به دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب "ګلونه پاڼې
پاڼې" چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب "سپېلنۍ" په لوستونکو کښې د
خوښندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب
کښې زما زیاته شاعري د خوښندو میاندو سره د تړلو
مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوښندو
کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب
عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د "سپېلنۍ" د شاعرئ
په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونړو ته دا دلیل وړاندې
کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زیات مقصد له اهمیت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زیات خیال نهٔ وُ
ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دلیل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د" پړونې " په
شاعرۍ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خیال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګیله به ورکه
شي " پړونے " هم زما غَزلونو او نظمونو مجموعه ده -
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات ګډ کوړ - نغرے
او جارګے دي - او یا مې لُوړ، خوړ، موړ او زامن دي - په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائیلي یا کړلي دي - خو ستائنه په کښې زیاته او
غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرۍ کښې مینې له اهمیت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پیښګوهر یو نظم
دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنیا مینه مینه شي " چې
د مینې پیغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مینې دا پیغام ځائے اونیسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوښندې به د" پړونې " سره هم دومره مینه اوکړي لکه
چې د" سپېلنې " کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي اوکړي چي خپل دريم کتاب " ګلونه پاڼي پاڼي " هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کورئ تاوېږم لــــه تا
خانه کعبه یې زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وې
او د خوږ زړګي درمان مې ته وې

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کور یې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ده پر ته
درنه تاوېږم ګناه مې ده پر ته

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کور یې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه د پرخې ورېږم به تا
د الله کور يې تاوېږم له تا

ارمان مې نشته ددې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بيا بيا

چې هر چکر کښې ځارېږم له تا
د الله کور يې تاوېږم له تا

بنار دَ مکّې به هېرومه څنګه
د باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم له تا
د الله کور يې تاوېږم له تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

دا سې راته ښکارې زړه مې بېل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

ټومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې نېتې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زه خو د مودو نه د راتلو په طمعه ناسته وم
هر غم نه زه خلاصه وم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه و آله وسلم دربار کښې لنډې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې ښې تېرې کړې
داسې راته ښکاري تېرې هم د دې چینې نه نن
هم د مدینې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه و آله وسلم به د زړه حالونه وائیمه
شپه ورځ به ښکیا یمه
زړه مې ډېر خوږېږي چې زه هم پاکې روضې سته نن
هم د مدینې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ حوا لور

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پیدا ئې
ته خوا هش د بابا دم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ریښتیا چې ډېر ښه ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لور ئې نو رحمت ئې
که ته خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور ډنیا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځپل کور یې څوکیداره
د بچو یې ته غمخواره
هر بچي باندې فدا یې
په نامه باندې حوا یې

د انسانانو په تخلیق کښې
ځان سره کړې خدای شامله
په رضا د خدای رضا یې
په نامه باندې حوا یې

چې ستا کور پرې آبادیږي
مال او سر دې که ځاریږي
ته د صبر انتها یې
په نامه باندې حوا یې

هغه کور گل و گلزار شي
چې ستا په کښې روزگار شي
ته د خوږ زړگي شفا یې
په نامه باندې حوا یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروې ته
خو نېک کور اباد وې ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د كور چې څه بامبېر وي
كه هر څو مره په تا دېر وي
په خندا ئې ته ښكلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق كښې د انسان
خداے ستا واخست امتحان
په رضا د خداے رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې كار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره ◦ د دنيا د هر پېغوره
همېشې ولې وارخطا ئې ◦ په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے تپوس مهٔ کوه
وران مې د زړهٔ کور دے تپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شوه
دا لاښتګه اور دے تپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې بېګا سبا کتو لــه ستلې
هغه محفل خور دے تپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د کــکو تور دے تپوس مهٔ کوه

مهٔ کړه ممتاز پسې بیا مهٔ کړه
هر څوک ترې مرور دے تپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنو نه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روښي - الوظو نه څومره خوند کړي

دا مهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تنه پسته ژبه بیانو نه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روښي
که څرې دي که کچه دي د پواونه څومره خوند کړي

زمونږ د محبت قصه هم دلته نن پوره شه
زهٔ ستا یم تهٔ زما یې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تېر ساعت نو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې منزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړهٔ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو څپل زړهٔ په تسلو اوده کړو
خو په ژړا دسترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورایه شولې
د تندې یک مې جوړې سم دے راشه

آسمان کښې ستورې په خندا شو ګُله
زما په زړهٔ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
حُکه د درزارے ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل کلي خړ کورونه

نن مې بیا پهٔ زړه ورېږي ، د خپل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه بر کوز مالتونه

اد بر د امان په خوا کښې ، مونږ به لوبې به کولې
نهٔ په مونږ د چا آواز وه ، نهٔ زمونږ په چا څهٔ کار وه

مور و پلار به تپوس نکړو ، چې تهٔ کوم ځائے ئې ولاړه
دا جمات دے کهٔ حجره ده ، چلن لاړه ده کهٔ ښاره

هر یو کور کښې به ماما وه ، هر یو کور کښې به ببو وه
دا ټول کلے یو کور وه ، دا ټول کلے رور او خور وه

کهٔ به چا کره ښادي وه ، د ټول کلي خوشحالي وه
کهٔ به چا کره څهٔ غم وه ، هر یو کس به سترګې نم وه

کهٔ به جنګ وه کهٔ جهګړه ، یا به بل څهٔ مسله وه
مشران به ټول راټول شو ، د هغو به فیصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به يې ملامت کړه ، پوې به ئې دوئ په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر اوشوه ، دشمني به پاتې نه شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به ئې کلي کښې خپل نوه
دحجرې تپوس به يې اوکړو ، بيا به هلته کښې ميلمه وه

دهر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوبے پاتې نه شي
که وې پيان اوکه شملې وي ، ميلمستيا دې دده اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کور ته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے دسفر دے

بندوبست ددوډۍ اوکړئ ، څه پاخه کړئ څه توده کړئ
کورې اوبے پاتې نه شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نه شي

نه کوربه خفه کېدلو ، نه ميلمه به شرمېدلو
ډېره مينه ډېر عزت وه ، دخلوص نه ډک الفت وه

نن مې بيا په زړه ورېږي
دخپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چې رښته لاړل ، هاغه خړکورونه وران شول

څهٔ بنګلې شوې خړکورونه ، د پخو خښتو برجوسته
آکچه لارې پخې شوې ، د هر چا بېلې کوټې شوې

دیوبل نهٔ ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
د هر چا شو ډېر کارونه ، د هر چا شو بېل کورونه

نهٔ د ورور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور څهٔ عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یوکس د بل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ نه زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا خلک ژوندون دے ، هر یوکس د ځان نه تنګ دے
ممتاز داسې ځان ځانې شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
د خپل کلي خړ کورونه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زمونږ د مشران وو هغه څهٔ شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څهٔ شو

چې بې شانه مینه یې مونږ سره کوله
چې په مونږ ته بهٔ ډېر ګران وو هغه څهٔ شو

مشکلې چې به یې زمونږ د حل کولې
نن هر کار ته مونږ حیران یو هغه څهٔ شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څهٔ شو

ممتان مونږ به چاله څهٔ تسلّي ورکړو
مونږ ځکه ډېر پرېشان یو هغه څهٔ شو

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړهٔ ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څهٔ غمرژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره دَ زړهٔ کومه

څهٔ پرېشانه دي وختونه
څهٔ پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نهٔ پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

31

ستا دمینې مشال لاس کښې
پهٔ ډیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځائے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
تهٔ ددې نه خبر نهٔ یې

زهٔ به تا لهٔ خدایه غواړم
اے زما یاره ښادانه

د جونګړې لوڼې ښهٔ دے
زهٔ یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

تهٔ خو زما زړهٔ يې زما مينه يې
پام کوه جانيه د بل چا نشې

ستا په وعدو بيا دلته راغلے يم
هسې نه پرون پشانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هېڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلي دپاره
ستړو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ستا ډَرا تلو لارې کلک ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وی نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے ټول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غوارم بیا رېبار باندې جرګې شي

زهٔ جواب درلېږی نکړم ، ځانیه خپله راشه
زړهٔ مې تانه ګیله من دې ځورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته ختړې نو ښکاریږي تې به دلې
پهٔ دې چیتو دیوالونو دراز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګينې ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځای دی، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته وائي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لېسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غمونه دي فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي ته به وې هیڅ بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه د یو بل ځنې قربان شو
هلته کښې به مونږه د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دمينې مشال لاس کښې
پۀ تيرو کښې يم روانه

تا به کوم ځائے کښې پيدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خدائے د زړونو خبردار دے
تۀ د دې نه خبر نۀ ئې

زۀ به تا لۀ خدايه غواړم
اے زما ياره نادانه

د ځونکړې لوڼې ښۀ دے
زۀ ئې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

40

ذړه مې هر وختې ډوبېږي
هېڅ علاج يې نه ښکارېږي

دې خپل ژوند ته يم حيرانه
چې په څه سخته تېرېږي

ناکردې دې چې را ياد کړم
د باران په شانې ژاړم

د غمونو په گرداب کښې
مې د ژوند کشتۍ تاوېږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅیږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږیږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترینه واخلي
داسې څوک نه پیدا کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتیاز

دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان ته چه مغموم نه د تمغهٔ امتیاز په اخستو
—— د عقیدت پېرزوئنې —— (ممتاز)

اے د لوړ همت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته په کلی په وطن کښې
چې په ښه نامه یادېږې

که دې دور که دې تربور دے
ته د هر چا پکار ېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ د کومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرښته ئې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې تهٔ نن یادشوې
پهٔ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز لهٔ هرې خوا دے

زهٔ غازی، شعیب ته گورم
خوشحالی نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کوندل شو
نعمتونه د الله دي

غازي، شعیب، ضیاء د زامنو نومونه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر اوباسمه ډېر زۀ
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسته هېر شي
په الله الله اخته شم

خوشحالي دې خدائے نصيب کړه
اے زما د ژوند ملګريه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټيکريه

خوېندو رونړو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتياز دې مبارک شه

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبر د ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته که پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دې قیصې

ما سره خو شپه ورځې د اغم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنا یئ قیصې

یو ځلې به موږ که هغه تېر وختو نه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه خو سور اور دے سرې لمبې دي زهٔ ئې اوسو مه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

ن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتیا شوله
او به کړې ممتاز ته خو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کیږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسېږې

د پښتو ټُولو په لار کښې
لغت هم وي اعراب هم وي

ستا تدبیر به کار اونهٔ کړي
د تقدیر مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندې ډ کرښو ځان لـه
يو جوړ شوې کتاب هم وي

د خداے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې او نهٔ کړې

د غريب عاجز نادره
پهٔ تندې کښې محراب هم وي

توکل پهٔ الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې دتکو تورو شپو کښې
ځليدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دیوه په نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورته غاړه کړې شوه - (ممتاز)

ستا په نامه ناسته اوس د بل شومه
زه لکه کوډې د اول بدل شومه

اوس وزه قسمت د لوبو اوس وزه
څنګه رنګ په رنګ خاورې خجل شومه

زه په لوکې پښه لمبه شومه
زه چې د نصیب په اورجل بل شومه

تخت او بخت خو د واړه د خدای لاکښې دي
ستړې ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز د بېلې سخته وي
پاڼې پاڼې زهٔ لکه د ګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زهٔ وادهٔ خوښهٔ کوم چل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسې

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
ناخبره د خپل ځانه

ماوې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خواندهٔ شکلي دوستان بهٔ وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خو چې رو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نهٔ مې پلار او نهٔ مې مور شته
نهٔ مې رورشته نهٔ مې خورشته

خوندې رونه مې جدا دي
هغوی ټول د بل بل چا دي

تصوّر کښې مې ګرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

پهٔ خوبو نو کښې مې راشي
پهٔ ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رنړا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدايګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خو هر وخت دا دُعا کوم

———— ★ ————

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښتودې ته
ستا کتو له زه به په بلو درشم

ما ته ښو اخر خبر یې مه یادو
زه به هم بیا جانه په کیلو درشم

ستا خفګان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پروني کښې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پردو درشم

تا سره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بېلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګېږي نه

زهٔ دې پهٔ دیدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لار ده چې لنډېږي نه

راشه داختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالېږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رنها راشه
ښکو تورو شپو کښې دیدن کېږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکارېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ویمه چې ربار دې حصارېږي نه

زهٔ به دا ګیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو په ګیلو څوک خوشحالېږي نه

ماسم د ماښامه اُوربل خور کړلو
راشه په تیاره کښې څوک ښکارېږي نه

کله وے د رحم او کله نهٔ د رحم
ښهٔ شوه چې ممتاز لیونے کېږي نه

***

دَ ګلو لخته

پهٔ لاره چې ټوله رپيږي کنه
پېغله يواځې دهٔ ويريږي کنه

حيا نه دهٔ کې سترګې سنهٔ او چټې
مزکې ته ګوري چې شرميږي کنه

د تور اوربل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د روښو خوږ دهٔ بدناميږي کنه

پهٔ سپينو لېچو يې بنګړي مزه کـه
دَ ګلو لخته دهٔ ماتيږي کنه

پروني يې تاؤ کړو له ځان نه ممتان
کلی دهٔ پاسنو کښې پټيږي کنه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ماته دَ چا مخکښې د کیلو خبرې مکوه

هر څهٔ چې تهٔ وائې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د وزګار دے ځان په دې باندې لږ پوی کړه تهٔ
ما سره د خلقو د جبر ګو خبرې مکوه

او وایه په ډاګه نن چې هر څهٔ ستا په زړهٔ کښې دي
بیا د یځوسو لاندې د اوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما ځیل دے په ښمه باندې به ختم شي
ماته دَ دُعا او د خېرو خبرې مکوه

زهٔ د ممتاز مخکښې په شپو شپو ژړلے شم
ماته د سلګو د اسوېلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دور

دا زما دسترګو نور دے
دا زما د ابسې زوئ دے

پهٔ آباد د بابا کور دے دا زما د مینې رور دے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې رور دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې رور دے

دے چې لوئے شو لو عاقل شی
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړه تور دے
دا زما د مینې دور دے

زما هم ترې زړه خفه شو د کېلې نه پس کیله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مینې دور دے

دور د خور لویه اسره وي
خپل تبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مینې دور دے

چې په یو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شیطان هسې مخ تور دے
دا زما د مینې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې دے دغوښې څهٔ دکاڼي نه خوجوړنهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زورنهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندېٔ زما زړهٔ يېٔ زما مینه يېٔ
څهٔ وائې زړګیه زړهٔ مې تا نرخدائیګو تورنهٔ دے

کله چې مې یاد شې ترې مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځئ
ما به پهٔ دې پوېٔ کړې ستا پهٔ مینه کښې خوا ورنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ يېٔ زهٔ به عمر تېر وم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانړ دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر له کور نهٔ دے

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ټکو په قلا کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تېرومه د پردې بست نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کتاب به دوی پوهېږي
جانه څو مره بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تا سره وي
ژوند مې تا سره تېرېږي ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خیراتونه
ښه ګزران په زما کېږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز د ومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اختر ورځ

دا چې دې خُلې اختر وه څومره ښهٔ وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښهٔ وه

ما د ژوند خوانه په واړه قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښهٔ وه

مسافر اشنا چې راغلو زهٔ ډاډه وم
که به کور که به بهر وه څومره ښهٔ وه

ما په لیو به منګې راډکولو
دې چې ناست به په کودر وه څومره ښهٔ وه

د ممتاز لاس به ئې نیولې وه په مینه
څومره ښکلې ما زیګر وه څومره ښهٔ وه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په ځېه نوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه ؤ و مه ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د ذړه سرې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په یا غنچه کېنې مې یو ګل په نخښه کړې
ایږدم به ځاې په اوربل کېنې یا جوړوم به تر ینه هار

ستا مینې ممتاز خیل ژوندبا ندې ستوما نه کړه
یو ته زما پکار ې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېږې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدایګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شې
ستا اقرار دروغ ښکاريږي

د ممتاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روس خپل وطن ته راشه
ذړهٔ مې تا پسې شوکيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر څه به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نه وي
چې ذره دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نه وي

دا کور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سره گلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

دا ستوري د آسمان دې همېشه دا سې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - د برېښنا کمې دې نه وي

ما مه پرېږده یوا ځې اندېښنې را نه چاپېر شي
هر څوک که خلق ډېر وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د ښېښتنې مېرمن - پرونې بدنام مه شه
که ځوانه که زړه وي - د حیا کمې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نه پوهېږم

ته په کومه درد لاړې
زه په تا پسې ګرځېږم

ما په دې خبره پوې کړه
د الفت انجام به دا وي

مینه اور دے سور انګار دے
زه شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته په طمعه
د چمن مې ابیاري کړه

ګل زما نصیب کښې نشته
زه په دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مينه اوکړو
مرګ څو راروان دے ارمانونه به بيا اوکړو

چې ژړا او په يو بل پسې بيا روستو نو په څه
په ژوند به تول يو ځائے شو ديدنونه به ښه اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په يو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګيلې به مو وي زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به تول ښه کړو

د استاد زړه خبره چې زما د پاره مرګ وۀ
زما پو تے ګيله ده نور جنګونه به په نۀ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځائے شو دیو بل سره په مینه
ګیلې مانې به نه کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بیس ونه به هېر اوکړو

ممتاز د ځوانو خلقو به ښکله ښهٔ متل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بیلېږي نه ، نعره به دغه اوکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوپټه

تهٔ چې پهٔ سر لوپټه واچې ډېره ښهٔ ښکارېږې
ښېښتې ښغلې دحیا یوه نموښه ښکارېږې

دبنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرښته ښکارېږې

دپلار پهٔ مخکښې چې کرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي درور خوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دالوپټه خوستا دسر دهٔ څهٔ له ګورې ورته
پهٔ سر یې واچوهٔ چې ښهٔ پټه پهٔ پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا پهٔ څټه کښې اخلې وي بس
پهٔ دې خو یو نو به هر چا ته تهٔ درنه ښکارېږې

پهٔ سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزار شه ګوره څومره خو ښته ښکارېږې

★★★

خط

ما ته دې په خط کښې خدای خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلي دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې ټول اوتړم
ته چې راپه یاد شې ټول مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځای اړولي دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هېڅرې بیا رانشي
تا پسې ممتاز ډېر په سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې له تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
که په محل کښې هم اوسېږمه زه

ما ته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مهٔ ورانوې
پهٔ دې ګلانو خفه کېږه مه زهٔ

لالیه ماله ناګهانه راشه
پهٔ انتظار کښې دې کړېږمه زهٔ

پهٔ مېنتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څهٔ وخت جدا کېږمه زهٔ

~ * * * ~

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د زړهٔ پهٔ آئینه کښې تهٔ یې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې تهٔ یې

دا بې لتا خو ځان نیمګړی ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې تهٔ یې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړهٔ هرې حصّه کښې تهٔ یې

زما د مینې امتحان اخلې تهٔ
زما د ژوند هرې قیصه کښې تهٔ یې

ممتاز دې اوس د زړهٔ پردو کښې پټیږه
چې د رقیبانو نه پرده کښې تهٔ یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حُسنې خلق

کینه وردي ذوَر وردي حُسنې خلق
ډېر په کبر په غرور دي حُسنې خلق

چې په وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
په دنیا کښې ځناور دي حُسنې خلق

چې دنیا څوک دعقبیٰ دسره زار کړي
ګوره څومره بختور دي حُسنې خلق

چې بېګاه سبا دخدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي حُسنې خلق

ممتاز نن ورشه پخپله ئې پخلا کړه
چې لهٔ تانه مَرَوَر دي حُسنې خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښته په سپرلی کښې ډېر ګلونه ښته دے
خو ما د پاره ډېر غمونه ښته دے

سپینې سپوږمۍ څکه میسګے جوړې
ستا په زړګی کښې هم داغونه ښته دے

دخپل او ربل دا پېچ وخم چې ګورم
د ومره قسمت کښې زما ولونه ښته دے

ډېر څوکند ونه خودې اوکړه جانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه ښته دے

ته چې پکښې نه یې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه پرې دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه یم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشي راله خوب کښې زه پرې دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروي ټول عالم رانه هم دا وايي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه پرې لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جگره
اے زما د زړګي سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې یو دنیا مې
په نظر کښې جوړ ولیده

تصوّر کښې مې لویو لے
په ځنګل به مې کړ ځولې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائنات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر څوئ دې رسېدمه

ستا زما تر منځه ګله
څه عجیبه شان رشته وه

د فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اوده نه شې
چرته اوږدے پاتې نه شې

هسې نه وې خوب درغلے
چرته کټ نه ې لوېدلے

څو چې لوئے شوې د زړه سر
زه دې فکر کوم او تره

هسې نه بهرته لاړ شې
څه ضرر درته پېښ نه شي

زما زړه کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته روس نشه عاقل ئې
هسې نه چې نا قابل ئې

خو په سپینه بېړه زوئ هم
مور ته هسې ماشوم ښکارې

زویه خدای دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي ښځې پوئ شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته ژاړې
شپه او ورځ بیا داسې وائي

مورې تا پسې خفه یم
په دنیا یو ځې زه یم

خو مور او س د نیانه لاړه
رابه نه شي بیا دوباره

ممتاز روس به خفګان څه کړي
په تېر وخت به ارمان څه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښو د نسر دَ پاسه
بوج دا ښکو مې درنېږي

زۀ د ځان نه خبر نۀ يم
ترې مې اوښکې مې څڅيږي

ستا دَ يو ترخې خبرې
زور مې دومره زړۀ له ورشي

لکه څوک د غر دَ سرنه
چې پۀ زمکه راغورزيږي

د ښکرو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبر نۀ شو

ا' زما ساده جانان چې
پۀ کوم جهان کښې اوسيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن د باران شیبه اوښ ده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمیږي رو رو
دَ اُمیدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

ویم چې د سین په چپو ځان لاهو کړم
ښکاري نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د پر اِتبار کولو
ځکه نخو هر خوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه اخلاق

لارې او کوڅې درباندې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نه دې په دولت او نه عزت کم شي
ته چې په خوږه ژبه خوږ کلام کوې

ګرچې ته په مزکه خو آسمان یې ته
ته چې د پردي خپل احترام کوې

ته به د هر چا زړه کښې اوسېږې تل
ته چې ښه خصلت په هر مقام کوې

زه ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
ته خو نصیحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ليمو باندي راواوري
پهٔ ننګو اوښکي څوري شي

پهٔ ګرېوان باران باران شي
پهٔ څولسه کښې بې راټوې شي

د زړګي پهٔ غم بنادې کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بې واره
پهٔ ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکي ګودم
ترمې ترمې راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوی به څهٔ تودې شي

زهٔ خو هر چا ته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوې شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوې شوم
چې مې هر چا نه ګیلې شي

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګيله دې په سر سترګو، دې ګيلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه د رقيبانو په سر، تورې خاورې واړوه
راشه زما خواله، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمنځه، د رقيب هېڅ څه کار نشته
خېر دے اے جانيه دې لانجې سره به ګورو

مانه د بېلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تېرې سره به ګورو

خيال کښې مې د ورځې، او د شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لالیه دروغژنه شوه
لار د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص باندې درغلے وم
هره یو خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګډون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نهٔ زما زاري نهٔ مې منت منې
مینه دې لالیه کبرژنه شوه

تهٔ څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جوني وايه په کوم خيال يې ته
خاندې خوشحالېږې، د بابا د کور مشال يې ته

ته چې شوې پيدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښايسته کونتره يې، ناسته په دېوال يې ته

ستا طلبګاران خوجوني، هر ځای يې ستا په طمعه دي
ځان نه خبرنه يې چې راګېره په کوم جال يې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور يې ته
ته د سپوږمۍ خور يې او پوره په خپل جمال يې ته

تا د بابا کور په خپل هنر ياندې ډېر ښکلی کړی
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال يې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته غیرت د دوینو د بابا د سر شمله یې ته
چرې سپکه مه شې په رښتیا قیمتي لال یې ته

ته د پردي کور نۍ مور دې هر وخت پریشانه وی
ته که به کوډ ړې یا ولاړه په دیوال یې ته

څه اوکړمه لورې دا د خدائے او رســـول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال یې ته

ته به شې واده زه به دې کورکښې سودائۍ شمه
کرحم به ښول کورکښې چې به لورې په څه حال یې ته

تخت خو به زه درکړمه خو بخت دې در له خدائے درکړی
شپه او ورځ مې خدائے ته ممتاز دغه یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمځنه نیمه شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زۀ وم په انتظار
یو زۀ ومه پرېشانه یو زړګے دَه په درزار

ځان سره ګکیا وَم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هېڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه ګکه د کال به تېرېدله

زړګے مې په درزا شو څۀ کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خوښ شو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډیوه په لاس زما په لور راتللو
خدایږو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې څه چې ځانته غونډې ومه
زه ئې چې لوظونه باندې حیرانه غونډې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پړقېدل
ورې ورې ډیوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ما ته به ئې کتل نږدې نږدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې ګېر چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې د پتنګ غونډې د دې نه زارېدل

دنیا د سپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدائیږو چې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څهٔ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ دې وفا نه څهٔ خبرې

سره شوه په خندا او را ته شوه داسې گویا نه
واوره د جفا او د وفا قصّه له ما نه

زهٔ هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لرم
زهٔ هم یو آرزو او تمنّا د تا په شان لرم

ستا کهٔ په زړګوټي مسیدلي پرهرونه دي
زما هم دا دي زړهٔ باندې یو څو سوي داغونه دي

ما هم د وصال په طمعه غوړونه نیولي دي
ما هم انتظار کښې ډېر عمرونه اړولي دي

ما هم په دې لار کښې ډېرې شپې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مُسېدل هم ازده کړې دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تللې يم
دې دنيا نه لرې ډېره بره ترېنه تللې يم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بيا ورله راغلې يم
اېښې ماته کوړې دادې بيا ورله راغلې يم

خو نېت يې د راتلو نهٔ دے نو نهٔ راځي آشنا
خدايګو چې د دې نه پس به څهٔ راځي آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دي
مهٔ زياتوه غم دې د غمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې يو نرۍ غوندې چپه د هوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې را باندې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو د غمونو نه شوم خلاصه
ډېره ومه ستړې د فکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راويخه نو ستومانه غوندې ومه
د خپل سوي قسمت نه زهٔ حېرانه غوندې ومه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه کرځې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس رانه کرځې جدا ولے

ستا په جفا باندې مې ډېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کرځې زما سـنه

چې مونږ جدا یو دغماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ پهٔ لار نږدې شه
غم مې شي لرې پهٔ دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې داغیرغماز کچـــه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز پـه دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې پهٔ څهٔ کیږي

دمینې لار هسې نهٔ ټیمه لار کېږي دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړېږي
بې تا، نه قلا ریږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اولي په زړه غشي

دا بې لتا مې جانانه زړه کله صبرېږي
بې تا نه قرارېږي لالیه کورته راشه

ستا جدايي ده ډېره ګرانه
دنیا په ما باندې ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه باران غونډې مې اوښکې را څڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

ستا د راتلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله په ژړا راژوندي کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کورته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پښتې دے کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شورهٔ ده چې تاویږي
بس یو پښتې دے کمېږي

هر یو کس پهٔ دې دنیا کښې
ژوند تیروي پهٔ دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څه زما کیږي
بس یو پټې دې کمیږي

په چا ښه وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

په هر څه الله پوهیږي
بس یو پټې دې کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار کړه .
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدای په دغه خوشحالیږي
بس یو پټې دې کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین

د خپل زوئے کرنل ضیاء (جټ پائلټ دے) ډاډګیرنه

اے د شاهین بچیه، اے د همت زویه
اے په رښتیا پښتونه، اے د غیرت زویه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمریه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمریه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، د استا جذبه منمه

اے د شاهین بچیه، د شجاعت ټکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت ټکړې

اے د فضا زلمیه تهٔ د سیلۍ نه تېز یې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اې د رفتار شاهينه ، دا ستا رفتار منمه
اې په دښتيا ښکاري ، زه دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نه چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اې د شاهين بچيه ، ستا شجاعت منمه

زه دې غيرت منمه ، خو دا ته ناست څړله يې
د اغلې پېلې غوښې ، داسې ناراست څه له يې

ځان دې غونډ کړې ولې ، دا ته مدهوش ولې يې
زما تور زنه زويه ، داسې خاموش ولې يې

جوړ په ارام باندې ، ته عادت شوې يې ګنې
په ډېر ناکام باندې ، ته عادت شوې يې ګنې

اوس خو د ښېښو کېنې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو باندې ، هغه پرده نشته دے

اوس الوتلې شې ته، بره ختلې شې ته
پاس د هوا له پړدو، لربر وتلې شې ته

اوس ته آزادې شپږه، اوس ته خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه، ته مشغولا کولې شې

چې څه دې زړه غواړي، هر څه آزاد کولې شې
خوکه خپل ځان باندې، څه اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکاري، لاندې ښکړو ته ګورې؟
اے د شاهین بچیه، پاسې تیکو ته ګورې

ته څه تپوس خونه یې، ستا نوم شاهین دے ګورې
دا د شاهین د پاره، د پرلوې توهین دے ګورې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے د مکې زمکې بیا را یاده شوې
بیا زما په سترګو کښې آباده شوې

نن دَخدائے دکور نه ځان لوګے کړه ته
تاوُ شه ترې راتاوُ شه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېر شي بیا به رانه شي
خلاصه به د غم دهره فریاده شي

زهٔ د زړهٔ په سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهر مومن په زړهٔ کښې دے
ته مستان جوړ اوس ویخر لهٔ خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لوُر د پښتون خور د پښتون مور یمه
ډکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې پښکله خو دشمن د پاره اوُر یمه
زهٔ یم پښتنه لوګے لوګے لهٔ پښتون دور یمه

دا زما پښتون روکې خو هرچا پېژندلے دے
دا چې د غیرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت بانډې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بیا ترِ کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا مخې خوځېږي نه
دے د همت ټوره ده پهٔ یو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود د خپلو مټولوئ طاقت ګڼي
دے د نور پروني د آسمان نه هم اوچت ګڼي
دے د پردي مور عزت د خپلې مور عـــزت ګڼي
دے د مور خدمت د مور د پښو لاندې جنت ګڼي

دے چې څهٔ وخت ځوان وي نو محفل به د حجرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر د جرګـو وي دے
د حق سره منکرے هم د خپلو د پردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت د مشورو وي دے

سل کاره نه ئې ښهٔ دي خو یو داځې بد عادت دے
د چا سره چې وران شي نو بیا دے لوئې مصیبت دے
نو بیا نهٔ پخلا کیږي په جرګو نهٔ په منت دے
هر څهٔ په سین لاهو کړي په یو دم په یو ساعت دے

دے پښتون د وکې ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درتـه منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې په مړځای د شجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا په شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک کهٔ دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ ټیر شي
څوک چې تور لحد کښې ګیر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څهٔ کېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

پهٔ دنیا کښې بس یو کار کړه
غم دهر چا په ځان بار کړه

خدائې پهٔ دغه خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

خدائې انسان دے پیدا کړے
او پهٔ دې ئې دے پوهٔ کړے

پهٔ نېکۍ خدائې خوشحالېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

ممتاز هر چا سره ښهٔ کړه
داتوخه دعقبیٰ اوکړه

دا به هلته پکار دېږي
دین دنیا به دې ښهٔ کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
او ښکې بلوم څو رڼا کیږي نه

اے د اسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک څو د اورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
ما نه څو دې خپله قصه هېره کړه

روس څو به خبرې هر ځائے کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا څو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن دېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کَوُم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئیل په مرګ به جدا کیږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیا تُسته سپینه سپوږمۍ ده

دا نن زما د پاره پرون نه ډېر بهتر دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ نخه سیلۍ ده

دنیا نه نا خبره هر څه نه بې خبره
نۀ کلے نۀ مالت شته نۀ کور نۀ حویلۍ

د ګُل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي د ګلانو تیارۀ کۀ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غمونه ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده څو شحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوهې نه یې
د قصه بېګا صبا ده ته پوهې نه یې

مال دولت خو د لاس خیرے دے ځان پوهې کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهې نه یې

محبت خو څوک په زور کولے نه شي
د خبرې د رضا ده ته پوهې نه یې

راز د مینې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځائے کښې ګلیا یې ته پوهې نه یې

د خپل زړه علاج دې او کړه ته پخپله
ممتاز ولې لاپروا یې ته پوهې نه یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچمن

زهٔ یو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زهٔ هم
هر یو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر یو ګل ته ودرېدمه

ښین چمن رنګ ګلونه
زما زړهٔ وهل تهو پوسته

خو یو کس د ګلو خوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شيدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه ډکي

کله پا نې راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستئ دا سې روان دے
لېونے د بيابان دے

ناګهانه دا سې غبرګ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا تهٔ څهٔ رنګې بد بخت ئې
ګل شوکے د هرې لخته

ما د زړهٔ وينې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن خو د هر چا دے
هسې نه یو زځې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم خوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

دَ هغه تور سري چې دَ چا دَ خاوند په قبر غوړېدلې څېرې لا هغسې تازه دي

کیله څو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کومه

زهٔ څو مره بد قسمته یم
چې به روښکې تل څڅومه

زما قسمت څو ښکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا څو نهٔ ښکارېږي
په تیارو کښې ژوند تېرومه

هر څو کهٔ زړهٔ ډاډه کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روښت غم دے
در به څنګه زه سر کومه

د ځان ژړا خو نه کړم
دې چې تاته خفه کېږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوی به څنګه ګذارا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روښ څه روایمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئے خفګان دے
په حساب ئې نه پوهېږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پیدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تیرو کښې شومه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه روځم
ځان به کوم خواته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې اوده شو

یو ځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نۀ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پښې یا غیږه به زۀ
په صبر تازه کومه

د هرڅۀ تۀ مالک ئې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تۀ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نۀ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستورې په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه ؤ، ومه ستا په انتظار

رقیب دې هر څه وائي زه تا نه نه صبرېږم
بس ته مې د زړه سر يې نور په چا نه کوم اعتبار

د مینې په با غچه کښې مې يو ګل په نخښه کړے
اېږدم به يې په اور بل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوې مور ته"

ستا د خوږې خولې نه زار شم موري
ستا دُعاګانو باندې بار شوم موري

تا چې په څه خوارولوئے کړے يم څه وېلے نشم
دا ستا احسان زه په دنيا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پيدا شوم نو په هيڅ نه پوهېدمه موري
داسې نادان وم چې به هسې ژړېدمه موري

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بيا پوئے کړمه زه

ته به وې وېښه ولې زه دې اوده کولم موري
په پښتو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم موري

په زرو قربان به دې د بدو منع کولم موري
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم موري

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ما سره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوره شومه زلمې شوم دا گفتار کومه
ستا په خوارۍ او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به داسې کار نه کېږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه داسې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بره کتلې نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتللې نه شي

زه د مستان په پاکې غېږې دا څوکند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند په دې کتاب کښې څښتنه کوم یو ځای کښې کېږدم
زه کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هره یوه پاڼه کښې جدا د غم داستان دے
زه کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نه ووم چې به دا قصه هم کېږي
زه لاړمه لاهو شومه اوس څه به را وګرځېږم

زما قسمت دې خدایه په تیاره کښې دے لیکلے
زه خورمه تیندکونه نو زه چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رښتیا د غم نه ډک ئې
زه څه تدبیر اوس اوکړمه په چل ئې نه پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې د هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زهٔ ئې د زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اور لګومه

لا لیه مهربانه ته جدا مهٔ شې له ما نه
دا ستا د راتلو لاره په ښو زهٔ جارو کومه

تن را شه د زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کوه ویره
په طمعه د رتلو ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز نه توبوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زه به ستا د لاس همسا شم
ما ته پرېږده یوا ځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زه ژوندون هم په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وایې چې زه پاتې تر سبا شم

رقیب زموږ تر مینځه د نفرت لاړې تو کړې
د هر څه به صفا شي خو که زه درنه پخلا شم

برباده زندګي ده، هېڅ په چل ځې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوا کړې
خو ته دې نیت صفا کړه چې زه پوه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارې شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنیا په فریبونو

د سبا په طمعه ناست، د ماښام تیارهٔ لانهٔ ده
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته خدای رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدای رضا یم خو صبر سوال ترې کړمه
خدایه ته ناراضه مهٔ شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان ئې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library